

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXXI

Nr. 19

Brasov, Joi 24 Ianuarie - 6 Februarie

1908

Răgiciditul din Lissabona și pressa maghiară.

(mp). Că omul e predispus să tragă paralele între evenimentele care se întâmplă afară de el și între el însuși, e clar. Firea ori și cărui individ îl impinge inconștient la astfel de paralele, iar resonul trage concluzii sau urmărește paralele și reacționă

elusii, cumpănește causele și măsoară intensitatea efectelor. Premisele false duc la concluzii false; imboldul sentimentelor intunecă adeseori mintea, iar lumina falsă în care i-se prezintă

Două momente paralele înrudesc stările din Portugalia cu stările trecute din Ungaria. Conflictul dintre țară și așa numita națiune, și amenințarea suspendării constituției aici, suspendarea constituției și introducerea dictaturei acolo.

Din paralela aceasta urmează con-sequențele, pe cari și dacă nu direct, dar printre šire, prin tipăririi semnifica-tive, sau direct pe față, voesc jur-halele maghiare din patrie să le scoată în relief.

„Ca și la noi regele să aibă conflict cu națiunea“.
„Si acolo a încercat să guverneze în lăzile“.

„Oameni ca Franco avem și noi destui“ etc. etc. — pasagii subtrase, gros tipărite, iar imediat concluzia „toate acestea au condus la catastrofa”

Paralela e permisă, concluzia forțată însă și adusă așa direct în legătură cu evenimentele portugheze, într-o formă de anunțare ascunsă, dar totuși destul de bine marcată — e imorală. Căci da — dacă la suprafață fenomenele tendențios interpretate par identice, cauza acestor fenomene să este identică. „Națiunea“ prin politica urmată de ea, după încheierea pactului cu regele — a dovedit în-

etc. duse în luptă sub steagul primăriilor — au fost numai fraze, și terorismul pentru de a lua puterea în mâini. Constituția era numai calul din bătaie. Imposibilitatea guvernării trebuia să ducă la un efect — calea constituțională o închise să ei își sărbătorească și altă posibilitate de a guverna sau să constituțional sau neconstituțional era.

Regele silit de ei trebuia să violeță în colisie cu foliantele constituției — și asta era intenția bine socotită a celor ce apărau viața constituțională. În Portugalia, avem de a face cu cete de stiuni materiale de-ale regelui, pentru cări se decretează dictatura. Acolo imoralitatea e pe partea coroanei, aici pe partea gălăgioșilor. Orbirea și mistificarea tendențioasă a premiselor acestora, au inveninat întreaga coterie din Cinkota, iar efectul lor e felul cinic, cu care să tratează paralelul atentatului din Lissabona cu epoca Ferencz hérváry dela noi. Nu face nimic. Tot nul ascuns amenințător va deschide doar mintea celor chemați, vor recuza noaște adevărata putere „alcătuitoare de stat” și vor da la timpul său o bună meritată lecție cavalerilor de frază, cari amețesc și îmbată mintea

cumpănată a poporului. Nu putem să nu amintim în legătură cu aceasta unicat de-al lui Goethe :

„Deoarece fiecare rege al Ungariei jură menținerea constituției, nu li se poate impune cu forță, durere nici ceeace e bine și folositor. Vor veni, cu toate aceste odată vremuri în cari ca și sub împăratul Iosif, se va impune cu forță, ceeace e folositor pentru țară. (Briefwechsel und mündlicher Verkehr zwischen Goethe und dem Rath Grüner.)

Din dietă. Casa deputaților a pertracat Luni iară un proiect de tranzitie, de astă-dată al lui Wekerle; el a fost primi de dietă, după puțină capacitate a ministrului președinte. E vorba de ștergerea dării de cap, pentru ușurarea clasei de jo a poporului. Această reformă face parte

căștig clasa două și aduce poporului o ușoară anuală de 5—6 milioane coroane. Reforma e de tranziție, pentru că Wekerle promis, că va șterge cu desăvârsire această dare, pe care proiectul pertractat șterge deocamdată numai pentru ce-i cплатesc dare mai puțin decât 10 cor. Deoarece însă introducerea reformei de dare va dura cam doi ani, guvernul de tranziție s'a îngrijit să șteargă o dare îngreunătoare pentru popor printr'un fragment de proiect de tranziție.

După primirea proiectului, camera suspendat dreptul de imunitate a deputaților naționaliști slovaci *Skiciak*, — care se zice, că ar fi agitat contra Maghiarilor printr'un articol de ziar, pe *Ivanka Š Blaho*, cari au comis agitație prin vorbind în adunările poporale.

La ordinea de zi a ajuns eri din nou proiectul referitor la modificarea codului penal. Acesta a fost însă din nou trimis comisiiei iuridice spre o nouă revizuire. Duplicum se spune, cauza acesteia ar fi, că să se facă niște rectificări în proiect. Se vor cuprinde în el adevărate dispoziții penale, răsfrindu-se la agitații contra statului, la falsificarea monetelor și la defaimarea ţării înaintea străinătății (?!).

Din Croația. Fostul deputat Dr. Po-
toesnyák a repăsat din coaliție. În zilele
astea a scos o carte, — după cum se
anunță din Agram — în care desvoală
pe larg programul său politic și expune
cauzele, pentru care viitorul politic și-l de-
pone în mâinile alegătorilor coaliției.

— Cu ocaziunea unui bal, ținut Sâmbătă în Agram, a apărut în sala de dans și bar. Rauch. Aflând despre aceasta studențimea, s'au adunat vîr'o 50, au plecat la bal pentru a manifesta contra banului. Se spune, că au fost în neliniște, au manifestat până după miezul nopții. Banu însă a suferit purtarea lor, și s'a depărta dela bal, numai când s'a linșit tinerimea.

— Se anunță, că pentru alegerile viitoarei diete croate, decurg mari pregătiri și agitații. În general guvernul exercită mare presiune asupra oficiantilor de tren cu drept de vot. Se spune, fără însă de a fi aflat până acum amănunte, că acești funcționari sunt amenințați în chip și mod pentru a vota pentru candidatul autorităților superioare, a guvernului. Știrea aceasta e primită peste tot producând mare iritație și amărăciune.

Conflict patriotic. Partidele coaliate din Dej, au ținut Duminecă mare sfat pentru candidatura la mandatul de deputat vacant al Dejului. — Independiștii țineau mortiș la candidatul lor, iar 67-iștii părăsiră demonstrativ sala. Independiștii îl candidatează pe directorul de bancă (!) Stefan Gaál.

Petitione retrasă. Este cunoscut în general, că mandatul deputatului Lucaciu a fost atacat cu petitione de voinicii Târcăieni. Se știe și faptul, că de câteva ori comisia a vrut să țină ședință pentru rectificarea, eventual nimicirea mandatului. Dar tot Târcăienii, sau reprezentantul lor nu au apărut la pertractare. Acum se anunță din Oradea-mare, că alegătorii independiști al cercului din Beiuș — cei ce au atacat mandatul — având în vedere faptul, că s'a făcut din nou liniste în cerc — pe care tot voinicii Târcăieni o turburaseră — și-au retras petitionea înaintată Curiei în contra mandatului deputatului Lucaciu.

Ridicarea soldelor oficerilor în comisia pentru armată a delegațiunii austriace. Comisia delegațiunii ungare, pentru armată, a trecut pur și simplu la ordinea zilei peste ridicarea soldelor oficerilor — nu tot așa comisiunea austriacă. Scumpetea traiului și mai ales faptul, că în timpul din urmă s-au ridicat lefile tuturor funcționarilor — învoacă logica consequentă, că și armatei statul să-i ușureze traiul. Pentru ca să nu ajungă delegațiunea în conflict prea deschis cu cealaltă, comisia austriacă primește propunerea deputatului contele Latour ca delegațiunea să voteze pe lângă buget un credit extraordinar pentru ameliorarea soldelor oficerilor. În chipul acesta bugetul poate rămânea intact chiar și în cazul că delegațiunea ungără n'ar primi creditul extraordinar. O parte a comisiei austriace nu se mulțumește cu ridicarea soldelor oficerilor, ci cere și ameliorarea soldaților, ba ce e mai mult partidul creștin-social face dependentă de această concesiune votarea întregului buget. Ridicarea soldelor oficerilor cere un credit de 6.300.000 coroane, iar dacă se va primi și ameliorarea lefei soldaților prevăzută cu 5 fileri la zi, încă 5.000.000 coroane. Ministrul de războiu arată că prin votarea creditului extraordinar, nu să încarcă bugetul, fiind că în anul acesta va rămâne un prisoș bugetar de 72 milioane coroane.

măi un pretin scump. Și dacă sonetele și hexametrii d-tale nu vor mai fi greșitii poate din când în când Laura va mai răspunde pe harfă, oh!, numai pe harfă, lui Petrarca, care a rămas înțelept.

— Mă iai în râs Andreina, dar îți multămesc. Da, să nu-mi mai poată afla inima o rază de nădejde, să mă afle moarțea, fără să mă fi lăsat măcar să-ți atinge buzele, mânușele astea, fruntea asta strălucitoare.

— Eu cred că pretinția nu ne-ar fi

In tăcerea tristă și tremurătoare a noptii fașe încoace și 'ncolo umbrele sterse. De pe cer și de pe valuri, de pe flori și de pe marmoră se desprinde boarea, și se lasă pe aripile-i moi împrospătătoare. Andreina își aşează mâna pe foile trandafirului scuturat, ce cad fluturând în jos și se pierd, ca și clipele trećătoare. Vorbele spuse au atâțat duhurile noptii, cari plutesc în jurul sufletelor tulburate și șoptesc văzduhului cuvinte de

Cele două flințe, cari spuseră vorbele neiertate, sunt cuprinse de o teamă și nici nu mai cutează să și ceară iertare... Se știu greșiti și simt cum se apropiie ceva nesfărșit de gingeș. nesfărșit de groaznic, ce-i mantue parcă, ce-i osândește. Nu mai au cuvinte, cari să-i poate uni, ori să-i poată

Nelinistea crește și li coplesește. Fioului îi pătrunde și le iuțește săngele înflerbântat. Andreina apasă cu mâna-i tremurătoare pe grămadăa filoilor purpurii al trandafirului și le frangă și tăie.

— Deodată se svârcoale ceva peste degetele ei, o mușcătură și pătrunde degetul inelului. Andreina își ridică bratul:

Asasinatul din Lissabona și parlamentele europene.

La Berlin președintele camerei deputaților, contele Stolberg-Wernigerode, rostește un discurs, prin care își exprimă revoltă față de atentat.

In cursul vorbirei președintelui, socialistii părăsesc demonstrativ sala.

*
La Paris ia cuvântul ministrul de externe Pichon. Vorbește despre raporturile de pretinie dintre Franța și regele mort, și spune că omorul nu poate fi scuzat de nici un Francez.

Socialistul Sembat: »Atentatul a fost provocat de dictatură (stânga extremă aplaudă; dreapta și centru protestează). Sembat: Da, atentatul a fost provocat de o dictatură prin nimic motivată. Cer cuvântul.«

Președintele Brisson: »Nu vă pot da cuvântul, chestiunea nu e la ordinea zilei. Camera îmi va permite să mă alătur sentimentelor, cari resping o crimă.«

Socialistul Bénézech: »Sunt burghezi cu totii.«

Thivrier: Puneti-vă un reges sau împărat, dacă vi sunt atât de dragi.

*
In consiliul comunal din Paris, conservatorul Rendu, cearcă să propună o rezoluție prin care să se exprime familiei regale condolențele. Președintele îi deneagă cuvântul, stânga extremă strigă: »Noi trimitem salutul nostru Portugesilor republicani.«

*
La Londra atât Camera Lorzilor, cât și a comunilor au decis să își exprime condolențele lor regelui Eduard, ruda de aproape a regelui asasinat precum și sălroage să transmită familiei regale portugheze în numele Camerelor, sentimentul de scârbăfață de asasinat.

*
Camera și Senatul din București au decis să trimeată condolențe familiei regale Portugeze.

Aerenthal, Wekerle și pactul. Declarația, ce a făcut-o ministrul de externe Aerenthal în delegațunea austriacă, că anume desă pe partea Ungariei sunt în pact cuceriri de drept public, totuși monarchia în relațiile ei internaționale rămâne o unitate de drept și că teritoriul vamal comun trebuie ținut și după 1917, a produs, se vede oarecare iritație și neliniște între deputații partidului independent. La declarația lui Wekerle, că dacă un politician serios l-ar interpela în chestia aceasta, el își va expune părările sale, s'au și insinuat doi independiști, Farkasházy și Bozóky, cari au făcut interpellarea. Pe foisorul Camerei, de altfel Wekerle a zis între altele, că vedere a ministrului de externe, conform căreia susținerea teritorului vamal comun va fi mai favorabil pentru poziția de mare putere a monarhiei, — e convingere individuală, ce nu poate fi trasă la răspundere, nici dificultă. El—Wekerle—nu prorocște, ce va fi după 1917, pentru că pe atunci vor

— Nu-i insectă Andreino, e un searpe. In câteva clipe ești perduță, dacă nu-ți...

— Durerea și deschide ochii rănitei, sare în sus; prinde pe Ettore, care striveste cu călcăul o dihanie neagră ce șerpuește pe scocul de marmură.

— Ai cobit rău, când ai vorbit de moarte, prietene; iată sfârșitul întâlnirii noastre.

Crezi, că mai vreau să trăesc aşa ciuntită?... Mâinile mele... mâinile mele frumoase!... gingășia, o Ettore, frumusețea!... Să spui lui Annibal, că l'am iubit cu adorat!... Nefericitul!...

Durerea lui din urmă, va fi păcatul nostru!... Oh!... Gingășia... O! frumusețea!... Totuși n'am fi putut rămânea nepărată, păcatul ni-ar fi nimicit visurile frumoase. Au sosit clipele sărutării din urmă... Mă lunghesc pe scaunul acela... Încă două clipe — nu-i aşa?...

Mai avem timp... Vino lângă mine nu-ți fie teamă...

Prinde-mă de mâna!... Maică precurată!... Mâna-i neagră!... Tot mai neagră!... Să mor urâtă!... Un starv îngrozitor!... Negru... Nu mă atinge... Ettore... Rămas bun!...

— Si po când Ettore incremenit se apleca, să-o sărute pe fruntea lucioare, Andreina își dete sufletul cu spaimă grozăvenie o minută după clipa în care ea zărise șarpele.

Din franceză de rm:

fi cel puțin stălpii de vamă între cele părți ale monarhiei. Cât pentru unitatea internațională a monarhiei, a zis, că ideea de a contopi comunitatea cu unitatea politică, e greșită, după ce conform art. XII din legea anului 1867 e clar, că cele 2 state ale monarhiei sunt două unități internaționale; acești doi factori, purced față de străinătate unitar, dar n'are să fie priviți de o unitate. Chestia va ajunge în delegațuni pentru clarificare.

In urma conferenței partidului independent, delegații maghiari vor respinge »cu energie« punctul de vedere al ministrului de externe. Chestiunea această »arăzătoare« nu se poate privi de loc încheiată cu cele zise de Wekerle în foisorul Camerei.

Vor pretinde, zic ei, dela Aerenthal repațjunea celor zise și în cazul, că n'ar primi-o, plănuiesc în contră-i *vot de neincredere*.

Asemenea vor lua poziție energetică și membrii partidului popor din delegație spre clarificarea acestor chestiuni »ce nu sufer amânare«.

Academia Română.

Incepe să se publică:

Dicționarul Limbii Române
Intocmit și publicat după iademuș și cu cheltuiala Maiestății Sale Regelui
CAROL I

Academia Română, chiar dela începutul ei, pe când se numea Societate Academică, a căutat să alcătuiască un Dicționar al limbii române, și în anul 1869 a înșărcinat pe membrii săi I. Eliade-Rădulescu, A. T. Laurian și I. C. Massim, cu elaborarea unui asemenea proiect. Acești membri, ajutați mai târziu de colegii lor I. Hodos și G. Barbu, au dat la lumină *Dictionariul limbii române și Glossariu*, care cuprinde vorbele din limbă română străine prin originea sau formă lor cum și cele de origine indouiosă. Meritoasa lucrare însă nu corespunde cerințelor științei, deși autorii au terminat-o cu cel mai mare zel.

In anul 1884, Protectorul Academiei Române, M. S. Regele Carol I, deschizând într-o ședință festivă sesiunea generală, a ridicat din nou chestiunea Dicționarului și a pus la dispoziția Academiei și mijloacelor materiale trebuitoare.

In urma acestui generos îndemn Academia Română a încreștinat lucrarea celui mai renomut lingvist ce-l aveau România în acel timp, d-lui B. P. Hasdeu, care a început opera sa sub titlu »*Magnum Etymologicum Romaniae*«, însă în decurs de 13 ani d-l Hasdeu a publicat trei volume, cuprinzând numai litera A și începutul literei B, și o viață de om nu ar fi fost în stare să ducă la capăt lucrarea sub forma aceasta.

In anul 1897 înșărcinarea de a alcătuia Dicționarul s'a dat d-lui profesor universitar Al. Philippide, căruia i s'au adăos colaboratori, pentru strângerea materialului, d-nii S. Fl. Marian, membru al Academiei Române, I. Urban Jarnik, profesor la universitatea din Praga, și patru foști studenți ai d-lui Philippide, aleși de d-sa. Extragera materialului lexical a ținut 2 ani, după care d-l Philippide a început redactarea. Dar și de astădată planul lucrării a fost atât de vast, încât sfârșitul ei nu se putea prevedea decât într'un timp foarte îndepărtat. Comisiunea Dicționarului, aleasă de Academie încă din anul 1897 și compusă din d-nii I. Kalinderu, T. Maiorovici, N. Quintescu, D. Sturdza și Gr. Tocilescu (în 1907 a fost adăos la comisiune și d-l St. C. Hepites, spre a revedea mai ales parteua științifică), a propus — pentru o mai grabnică înaintare — căteva prescurtări la planul de lucrare al d-lui Philippide. Însă d-l Philippide nu s'a învoit cu modificările propuse, și la 1 Ianuarie 1906 lucrarea a fost încreștinată d-lui profesor Sextil Pușcariu, membru corespondent al Academiei Române, care a prezentat un program în conformitate cu dorințele Comisiunii. Programul se publică în fruntea întâiului fascicol, rămânând ca introducerea pentru întreaga operă să apară la sfârșitul ei.

In iunie 1906 d-l Pușcariu și-a asociat pe d-l Ioan A. Rădulescu-Pogoneanu, împărțind mai apoi între dânsii lucrarea astfel, încât d-l Pușcariu să redacteze cuvintele vechi ale limbii, iar d-l Rădulescu neologismele, având a revedea fiecare parte celuilalt, pentru eventuale îndreptări, modificări sau întregiri. Afară de aceasta d-l Rădulescu mai este înșărcinat cu revizuirea părții formale a lucrării, cu contro-

larea traducerii franceze și cu supravegherea tiparului.

Redactarea Dicționarului se face de d-nii Pușcariu și Rădulescu după materialul lexical cules în ceea mai mare parte de d-l A. Philippide și de colaboratorii săi, și întru aceasta sunt ajutați de d-nii profesori C. Gălușca din Iași și C. Lacea din Brașov.

Dicționarul astfel întocmit va apărea în fascicole de căte 5 coale, cel puțin de căte două fascicole pe fiecare an.

Lucrarea va forma trei volume cam de căte 800 pagini fiecare.

Prețul întregii lucrări este de 60 lei.

Pentru cei cari se înscriu dinainte, prețul este de 40 lei, plătiți: 20 lei la înscriere, 10 lei după primirea tomului I și 10 lei după primirea tomului II.

Celor înscriși dinainte li se vor trimite fascicolele îndată după aparițunea lor.

La 10 exemplare subscrise pe o listă, se dă unul gratis.

Înscrierile se primesc chiar de acum la Casieria Academiei Române în București, Calea Victoriei, 135.

STIRILE ZILEI.

— 23 Ianuarie v.

Adunarea generală extraordinară a comitatului Făgăraș s'a întrunit Marți, în 4 Februarie, la ordinăza zilei au fost 176 puncte, unele de o importanță deosebită pentru viața comitatului.

Venezi decorați de regelă Carol. Regale Carol al României a acordat edito- rului ziarului »Deutsches Volksblatt« Ernest Vergany, care a invitat la un dîntru deputații români, și deputatul din Landtag Ernest Schneider, Steaua României în gradul de cavaler; d-lul Ion Călinciuc, Steaua română în gradul de cavaler, iar supraveghetorul pînătelor primăriei Iosef Dornbacher, Coroana României în gradul de cavaler.

Procuratura la lucru. Procuratura din Pojoni a intentat proces ziarului »Zvolenske Noviny« pentru reproducerea articolelor lui Björnson, îndreptate împotriva asuprirei naționalităților. Aceiași procurură a dispus confiscarea Nrului 3 al ziarului »Ludovi Noviny«. Patria salvată — Trăiește libertatea pressei.

Marsellaise și — Wacht am Rhein. Luni și-a tinut vorbirea, — dare de sămă — înaintea alegătorilor, deputatul orașului Vîrșet, Szillassy Z. In cursul vorbirei el a făcut cunoscută activitatea guvernului și a parlamentului, a accentuat reforma de dare, care va aduce — zice el — mari ușurări poporului și tocmai de aceeață de nevoie introducerea cenzului intelectual, dar și aceea, ca dreptul de alegător să nu fie legat de cunoașterea limbii maghiare. La urmă advocațul Marcovics a mulțumit deputatului, vorbirea lui a fost des întreruptă de pangermani și socialisti. Când a dorit să vorbească și conducătorul pangermanilor, Heger, predinedintele a închis adunarea. Atunci socialistii au căntat cu mare însuflețire cântările: Marsellaise — a socialistilor — și Wacht am Rhein — a pangermanilor — ceea-ce, se zice că a produs mult sânge râu în unguri.

Nenorocire la o înmormântare. Din Fiume se scriu următoarele: Cu ocazia unei fete, Natale Anne, din comuna italiană Caserte se adunară la casa moartei cam la 40 persoane. Pe neașteptate însă padimentul odăii s'a rupt și toti asistenții împreună cu mortul s'au prăbușit în adâncime. Patru înși au murit momentan, iară mai mulți s'au rănit grav.

Greva universitarilor italieni. Se anunță din Milano, că prea mari rigurozități, ce cuprind nouă regulament de studiu și disciplină al universităților italiene, a făcut studențimii mult necaz. Din cauza aceasta studenții universităților din Padova, Bologna și Pavia au început ascultarea cursurilor sau cu cuvântul obicinuit: au declarat greva. In Padova a avut loc și o ciocnire serioasă cu organele autorităților, în urma căreia un student a fost grav rănit.

Anarchist spaniol prinș. In Algesiras, după cum se anunță din Gibraltar a fost detinut anarchistul Iose Amaor, care se pregătise tocmai să plece la Sevilla. De oarece familia regală spaniolă petrece de asemenea în Sevilla, se crede că Amaor avea de scop să comită atentat contra familiei regale spaniole.

Turneul teatrului Urania. O secție a teatrului științific din Budapesta, Urania, înzestrat cu mijloace nouă și-a început

turneul prin orașele mai mari din Ardeal. In săptămâna trecută ea a dat reprezentații reușite în Csikszereda și Gyergyószentmiklós, cari — după critica foilor locale — au fost primeți cu placere de către public. In genere este lăudată această instituție împreună cu foarte mari jertfe. Săptămâna aceasta teatrul va sosi în orașul nostru, unde va aranja 2 reprezentații în 6 și 7 Februarie. Bilete se pot déjà cumpăra la librăria Herz, strada văii Nr. 22.

Necrolog. Paraschiva Lupan în urma unei morți repentine și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, astăzi Marți, în 22 Ianuarie st. v. (4 Februarie st. n.) 1908, la 2 1/2 ore p. m. în etate de 18 ani. Rămasă în pământele ale scumpe decesdate se vor ridica din casa părintească (Strada Făntâni roșii Nr. 2), Vineri în 25 Ianuarie st. v. (7 Februarie st. n.) a. c. la 2 1/2 ore p. m., și se vor depune spre vecinica odihnă în cimitirul bisericii Sfintei Treimi de pe Tocile. Dormi în pace fără neuitățile Brașov, în 23 Ianuarie 1908. Ioan și Paraschiva Lupan, ca părinti. Nicolae și Maria, ca frate și soră.

Numărul nostru jubilar.

Am fost anunțat la început, că în cursul lunii curente vom eda un număr festiv separat, prin care vom serba aniversarea de 70 de ani de la înființarea „Gazetei Transilvaniei“.

Am primit în timpul acesta însă manuscrise atât de număroase și mai multe anunțuri mulți, cari doresc să contribue cu ceva la această ediție jubilară a „Gazetei“, incă pentru a satisface tuturor dorințelor, suntem necesitați să schimbăm planul primitor de a scoate numărul jubilar în luna lui Ianuarie.

Ne înțeamnă la aceasta o imprejurare încă și mai remarcabilă.

De fapt „Gazeta Transilvaniei“ a încheiat ciclul al 70-lea, socotit după ani, la 31 Decembrie 1907. Strict spus însă, calculând anii deplini, împlineste 70 de ani numai la 12 Martie st. v. a. c., deoarece, după consecuția dobândită, numai în ziua de 12 Martie 1838 a apărut primul număr al „Gazetei de Transilvania“.

Cel mai nimerit și cel mai îndreptățit termen pentru edarea numărului nostru jubilar este deci ziua de 12 Martie st. v. anul curent. De aceea ne-am hotărât a fixa definitiv terminul de 12 Martie v. 1908 pentru aparițunea lui.

Sperăm firm, că cetitorii și amicii noastre în fața acestor explicări ne vor da dreptate și vor încuraja hotărârea luată.

Vom împărtă toate așa, ca să se poată începe cu tipărire numărului jubilar încă înainte de 12 Martie v., pentru ca în ziua aceasta el să poată fi în mână tuturor celor ce vor dori să-l aibă.

Manuscrise primim încă până la finele lunei Ianuarie st. v.

Încă pentru abonamentele la numărul jubilar putem garanta, că vom satisface numai pe aceleia, cari ne vor sosi până inclusiv în 15 Februarie st. v.

Abonamente la numărul jubilar:

In Austro-Ungaria, pentru abonații „Gazetei“ 50 bani, pentru alții 1 coroană.

In România și străinătate, pentru ab

ce acte și în ce forme s-au manifestat. Știi foarte bine că contrastele s-au pronunțat așa de tare și s-au ciocnit cu atâtă vehemență încât casina noastră a aflat de bine prin comitetul său din 1903, și apoi prin adunarea sa generală din 1904, ca pe un fost membru al său și al comitetelor sale de pe vremuri să îl steagă după toate formalitățile din lista membrilor săi și astfel să îl alunge din sănătul său, iar în parochia din Brașov-Scheiu au obvenit și cauzul regretablei că oamenii inteligenți să ajungă unii cu alții până la pâruiulă în usa bisericei și în fața poporului adunat și apoi de acolo la judecătoria corecțională.

Fără să mai inzist asupra acestor lupte, cred că nu exagerez de fel când zic, că ele au făcut o dureroasă epocă în viața socială din Brașov, atât prin formele căt și prin efectele lor!

Cu privire la efectele acestor lupte observăm, că ele au dat directive și îndrumări de foarte mare valoare pentru dezvoltarea și asanarea vieței sociale din Brașov, directive și îndrumări, cari se pot resume și exprima după părerea mea așa: *Ideile conduceților din viața publică socială să fie sincere și adevărate, iar faptele conduceților totdeauna cinstite!*

Încât este verba de casina noastră, să pot asigura, că dela începutul anului 1905 până azi casina a fost condusă, după căt au permis imprejurările date, numai după aceste directive, ceea ce de altfel bine știi eu și tu, pentru că tu ai putut vedea, că regele Simeon Damian ca președinte, iar eu ca vicepreședinte, și suntem convins că împreună cu noi și comitetele din acești ani, numai pe aceasta bază am primit să stăm în fruntea casinei și să conducem. Totuși așa s'a urmat și se urmează de la 1904 încocase și în amintirea parochii surori, după căt știi eu, și țin să spun, că sunt bine informat. Și în fine așa se urmează la aproape toate celelalte așezămintile culturale, sociale și economice românești, și prin acestea în aproape intreaga societate românească din Brașov.

Aflu de lipsă, ca să scot la iveală și să accentuez în deosebi acest rezultat al mișcărilor și luptelor sociale din 1903 și 1904, pentru că după cum înțeleg și judec eu fenomenele și legile sociale, acest rezultat este un însemnat succés moral, care a contribuit și contribue mult la lămurirea și dezvoltarea în sprijinul binei a vieții sociale românești din Brașov.

In conformitate cu acest rezultat înțelegem, că după furtunoasele lupte din 1903, și mai ales dela 1905, încocase până azi, atât conducețorii căt și toți membrii casinei au aplicat și practicat numai directivele de mai sus, adeca casina a cerut și cere dela membrii săi numai atâtă, ca pe teren public social *ideile lor să fie sincere și adevărate, iar faptele lor totdeauna cinstite!*

Fiindcă a fost și mai este încă o sumă de oameni, cari nefiind bine informați nu au cunoștință de aceasta reală și pozitivă stare a lucrurilor, iar cătiva indizi, cari o cunosc dar au motivele lor că să o tragă la indoială și să o combată: să fac căteva constatări și de înțelș negativ respective cu intențione de a deveni pe cei 2—3 contrari ai casinei!

Anume țin să declar, că casina română din Brașov n'a fost în anii din urmă și nu este nici azi numai clubul unui partid sau al unui grup din societatea brașovenă: ci este și vrea să rămână centrul social pentru toți Români din Brașov fără considerare la vederile și intenționile de partid sau de confesionalism, existente ori numai închipuite ale unora sau ale altora!

Prin urmare în casina română pot și fi bine ca să se întâlnească toți frații români brașoveni, ale căror vederi și idei sociale sunt sincere și adevărate, iar faptele lor de pe teren social cinstite. Adevăratele idei sociale, înaltele sentimente naționale precum și nobilele fapte culturale, pe cari le aveau respective le-au făcut părinti, moșii și strămoșii lor și îndatorează în mod tradițional pe toți brașovenii de azi la acest lucru, care este și trebuie să fie considerat de altfel ca o datorință de onoare obligătoare pentru fiecare Român adevărat!

Pe această bază și din acestea considerații apelez la toți acei frații români din Brașov, cari nu s'au înscris încă de membrii ai casinei noastre și îi invit cu sinceritate și dragoste frătească, ca să vină la casină și să nu se lasă conduși de acei 2—3 indivizi, cari numai din propria lor vină nu pot veni la casină și nu pot fi membri ei, pentru că acești 2—3 oameni sunt dușmani pronunțați nu numai ai casinei noastre, ci, după cum au dovedit-o ei înșși, chiar și în timpul din urmă, dușmani și ai altor așezăminte românești din Brașov. Este de bună samă un lucru foarte trist acest fapt, dar și

nând sama că este vorba numai de vrăjitoare bine că contrastele s'au pronunțat așa de tare și s'au ciocnit cu atâtă vehemență încât casina noastră a aflat de bine prin comitetul său din 1903, și apoi prin adunarea sa generală din 1904, ca pe un fost membru al său și al comitetelor sale de pe vremuri să îl steagă după toate formalitățile din lista membrilor săi și astfel să îl alunge din sănătul său, iar în parochia din Brașov-Scheiu au obvenit și cauzul regretablei că oamenii inteligenți să ajungă unii cu alții până la pâruiulă în usa bisericei și în fața poporului adunat și apoi de acolo la judecătoria corecțională.

In credința, că am expus fidel situația și am indicat la înțelesul tuturor ideile conducețoare: vă salut domnilor și declar adunarea generală deschisă.

Brașov, 2 Februarie (20 Ian.) 1908.

Dr. N. Vecerdea.

D. C. Ollănescu-Ascanio.

Un diplomat bun, un scriitor de mare talent s'a stins. Ollănescu-Ascanio, de pe la 1873 și până la moarte, a scris poezii, teatru, nuvele și a tradus minunat pe Horatiu. Opera lui de căpetenie însă și care i-a deschis porțile Academiei Române este: Teatrul la Români.

Numele său a început să fie mai cunoscut după răsboiul nostru pentru independență. Aici, să-mi permită cititorul să fac o mică paranteză și să arăt ce-a motivat scrierea capo d'operei sale: Pe malul gârlei.

Răsboiul se sfârșise cu bine pentru armatele aliate Russo-Române. Tratatul de pace dela San-Stefano se încheiaște căt se poate de favorabil pentru Ruși și căt se poate de nedrept pentru noi, cari dedusem un ajutor prețios imperiului moscovit pe câmpurile Bulgariei.

Se cunoaște vestita telegramă a marérelui duce Nicolae, după infrângerea dela Plevna:

»Treceți Dunărea, sub orice condiții vă voi. Cauza creștinismului e pierdută... etc. etc.«

Se cunoaște de asemenea și recunoașterea rusească:

Rusia își rezerva prin tara noastră, căt timp va ocupa Bulgaria, un dum de trecere al oștirilor sale.

Basarabia trecea înapoi la Rusia.

La protestările lui Ion C. Brătianu și M. Cogălniceanu, Rusia răspunde că:

Chiar dacă mai facem gălăgie pe tema astă, armata rusă va dezarma armata română și va ocupa România; la cari cuvinte regele Carol a răspuns baronului Stuart, reprezentantul Rusiei, că: M. S. Tarul Rusiei a avut prilej să admire dorobanțul român pe câmpiele Bulgariei și deci, poate și sigur că el nu va putea fi așa de lesne dezarmat.

In această epocă critică, a compus Ollănescu-Ascanio piesa: *Pe malul Gârlei*, care a figurat pe afiș la cea dintâi reprezentare, sub titlul: »*Lupul și Barza*«, fabulă politică într'un act.

Se vorbia pe atunci, că guvernul cincisunăvîntuia să provoace prin nimic pe Rusia, dar care deduse ordine armatei ca să ocupe o linie strategică în țară, în vedere unui atac din partea Rușilor, — guvernul a cerut, ca să se schimbe titlul piesei, lucru ce Ollănescu a făcut cu plăcere multumindu-se că piesa se juca cu mare succes pe scena Teatrului Național și că toată lumea înțelegea aluzia lui subtitre.

De multe ori entuziasmul spectatorilor mergea până la delir când vedea îngrăditinea omului scăpat de primejdie, de moarte, de către un susținut simplu, cinsit și bun de țărani.

Dacă sărăciți atunci o încărcare între Ruși și Români, apoi piesa *Pe malul Gârlei* ar fi fost ca o Marsilieză, care ar fi ridicat entuziasmul la culme și ar fi îmbărbătat strănic la luptă.

E destul să dăm aci câteva versuri dela finele piesei:

Ionică (care reprezintă România)

Haide, dumă și mă bate,
Scrie-mi în fășii de sânge
Răspătirea mea pe spate.
(către Smărăndița):

Sărut mâna cuconică
Nici-odată n'o uita
Mila ce-ai avut de mine.

(către Beizadea care reprezintă pe Rusia).

Iar căt despre dumneata,
Lumină, nu te teme,
O să vie în curând
Vremea, care-ai mai văzut-o,
Să te văd iar tremurând,
Să atunceasă nu știi cine
Ti-o veni într-ajutor
Să te scape de peire!
A 'nșela este ușor,

Insă 'nșela numai odă,
Și-apoi căt trăești pe lume,
Nume nu-ți mai ieșă 'n cale,
Când ti-o auzi de nume.
Despre mine, nu am grije
Te-ai purtat cum se cuvine,
Și doresc așa să pată
Cei ce s'or purta ca mine! —
De voi, răutăți streine,
Venetici asupritori,

A avut Românul parte
Vai de el, de multe-ori;
Insă tot-dăuna singur
S'a luptat și-a isbutit,
După cum spuneau bătrâni,
Și din tară v'au gonit.

O să vie iarăși vremea,
Până-unci, scrie-mi pe spate
Răspătirea-ți omenoașă,
In fășii lungi, săngerate!
Insă dacă și că-mi zmulge
Sluga-ți inima din mine,
Ca să fiu scutit de cauză
Nu m'aș mai rugă la tine!

Stoica (a parte)

Posta mea
Ar fi să incep d'acuma
Lucrul cum s'a poruncit!

Ionică (a parte)

Vai de omul care este
De prietenii răstignit!

Beizade (plecând din pragul ușei
către Ionică)

Așculta,
'Mi-ește milă și de tine —
Ca să nu fac vorbă multă,
Două-zeci și cinci de bice
Să-ți dea totuș. Dăruiesc,
Până la 50 ce rămâne. (ese)

Stoica (mângâindu-și biciul)
Cât de bine am să-l slujesc.

Ionică

Vino și-ți să datoria.

Stoica

Eu sunt gata când poftesc.

Ionică

Pe cine nu-l lasă să moară,
Nu te lasă să trăești!

»V. Nat.«

D. Teleor.

Viena, 4 Februarie. Comisia delegată a austriacă pentru afacerile externe s'a exprimat revolta față de atentatul din Lisabona, rugând pe ministrul de externe să transmită prin ambasadorul portugez condolențele ei, familiile regale.

Viena 5 Februarie. Se anunță din Lisabona, că *fostul dictator Franco a dispărut, plecând în străinătate. În momentul acesta el a trecut frontieră*. Acesta a fost singurul mijloc de a scăpa cu viață.

Viena, 5 Februarie. Ziarului „N. Fr. Presse“ i se comunică din Berlin că în cercurile politice de acolo nu se crede în probabilitatea unei *intervenții a Angliei în Portugalia*. Intreaga acțiune a Angliei în actualele imprejurări nu s'ar mărgini decât la exercitarea unei presiuni morale asupra cercurilor conducețoare portugheze pentru menținerea și întărirea monarhiei.

Madrid, 5 Februarie. Din Lisabona se telegrafiază, că între dictatorul Franco și regina Amalia a avut loc o scenă foarte violentă. Franco intrând în camera, în care se află cadrul Regelui și acela al printului moștenitor, fu intimpat de regina cu cuvintele: „*Aceasta este opera d-tale, Franco!*“ După aceasta regina se îndepărta fără a-i mai adresa vre-un cuvânt.

Madrid, 4 Februarie. Ministrul Franco a fost concediat, să zice că numai după o vehementă discuție dintre regina și fiul ei regele, iar fi succesor reginei să-l convingă pe Manuel II să-l concedieze pe Franco. S'a format un ministeriu de concentrare, lată lista definitivă: Ferreira Amaral ministru-președinte și de in-

terne, Moreaira, culte și instrucțiune; Camos, justiție; Castilho, marină; Numez Mathias, răsboiu, Venceslav Lîma, externe. Ferreira e admirul și a mai fost ministru.

Madrid 5 Februarie. Aci se dă ca sigură stirea că *asasinii au avut complici între polițiști*.

Madrid 5 Februarie. Agenția telegrafică de aci anunță că pe străzile Lisabonei împușcăturile continuă. Se fac numeroase arestări.

Madrid. 5 Februarie. Stiri sosite din Lisabona anunță, că pe străzile orașului să continuă conflictele auzindu-se continue pușcături. Multe familii portugheze fug, trecând granița spaniolă. E sigur, că în atentat sunt implicați și multe persoane politice. Să crede, că atentatorii au stat în solda politicianilor, ceeace se confirmă și prin faptul, că s'a aflat la ei aur în suma de 2000 coroane. În atentat par să complice și mai mulți polițiști, altfel nu să poate explica cum de atentatorii au ajuns așa repede la trăsura regală, au fost arestați mai mulți polițiști, cari se aflau pe locul unde să săvârșească atentatul. Cenzura lucrează cu toate forțele.

Paris, 4 Februarie. Jurnalul „Matin“ i să comunice din Roma, că Italia va trimite mai multe corăbii de răsboiu. Flota va porni numai în cazul, că agravându-se situația regina Pia Maria va fi necesată să părăsească Portugalia.

Paris 5 Februarie. Telegramă din Lisabona anunță că mulți din cei arestați sunt împușcați prin cazărmi, „Le Matin“ anunță că în cazarma gardei municipale au fost împușcate opt persoane. Asupra numelui lor se păstrează cel mai mare secret.

Petersburg 5 Februarie. Tribunalul militar a pronunțat azi sentința în procesul capitulării Port-Arturului. Generalii Stoessel, Fock și Reuss au fost condamnați la moarte.

Bibliografie.

A apărut „Legenda Funigeilor“, o piesă dramatică în trei acte de St. O. Iosif și D. Anghel. Prețul 1 Leu.

T. Lugoianu: „De duca“, cor bărbătesc pe motiv popular. Prețul 1 cor plus 5 bani porto.

I. Vidu: „Coasa“, melodie populară. Prețul 60 bani, plus 5 bani porto.

Ioan Adam: „Năzuință“ povestiri și „Pe lângă vată“, părăsi și glume țărănești. Ambele la 1.50 cor.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșanu. Responsabil pentru Redacție: I. Lupan.

Puteri nouă

se câștigă cu Emulsiunea lui Scott, când toate celelalte mijloace rămân fără rezultat. Este periculos a experimenta cu preparate dubioase, când e vorba de sănătatea omului, și se tratează de

stări de slăbiciune

cari se ivesc la reconvalente sau în urmă de anemie, oftică și surmenaj. Cine este cu minte, folosește

preparatul, care în numeroase casuri de slăbiciune s'a dovedit că folositor și cu efect. Acest preparat se

